

411

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 24 października 1963 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe i gospodarstwa pomocnicze podległe Ministrowi Obrony Narodowej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową (ust. 1) jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, oznacza to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

§ 2. Ceny artykułów nietypowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe i gospodarstwa pomocnicze podległe Ministrowi Obrony Narodowej, zwane dalej „wykonawcami”, na zamówienia jednostek (zakładów) wojskowych lub przedsiębiorstw państwowych i gospodarstw pomocniczych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, zwanych

dalej „odbiorcami wojskowymi”, oraz na zamówienia jednostek gospodarki uspołecznionej spoza wojska, zwanych dalej „odbiorcami cywilnymi” — ustalane są na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. 1. Podstawą ustalenia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji planowanego kosztu własnego należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga na produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany na całości jego produkcji.

4. Jeśli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję poszczególnego artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym na całości produkcji jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. 1. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk w produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy.

2. Tryb przelania zysku nieprawidłowego (ust. 1) do budżetu regulują odrębne przepisy.

§ 5. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgadniania ceny jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganej na artykule typowym. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych przypadkach (np. w razie nietypowych skomplikowanych remontów i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), jeżeli w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na podstawie której uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. W przypadkach, w których określony został limit cen, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny (ust. 1), za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Wykonawca przesyła odbiorcy kalkulację artykułu nietypowego w ciągu 20 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z odbiorcą.

§ 8. 1. Ceny nietypowych artykułów oraz limity cen określają w drodze porozumienia wykonawca z odbiorcą.

2. Uzgodnienie cen następuje przez pisemne potwierdzenie ich przez odbiorcę w ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

3. W ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji odbiorca może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

4. W razie zgłoszenia zastrzeżeń wykonawca w ciągu 14 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia odbiorcę o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą a odbiorcą wojskowym cenę ustala Ministerstwo Obrony Narodowej, opierając się na nadesłanym przez wykonawcę wniosku zawierającym całokształt materiałów dotyczących nie uzgodnionej ceny. Wniosek ten wykonawca przesyła w ciągu 7 dni od daty wysłania bądź otrzymania pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona (§ 8 ust. 2).

2. Do ustalania ceny w imieniu Ministerstwa Obrony Narodowej w przypadku określonym w ust. 1 upoważnia się Szefa Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 10. 1. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą a odbiorcą cywilnym cenę ustala Ministerstwo Obrony Narodowej w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca cywilny.

2. Wykonawca zawiadamia Ministerstwo Obrony Narodowej o nieuzgodnieniu ceny z odbiorcą cywilnym w ciągu 7 dni od daty wysłania pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona, przesyłając jednocześnie całość materiałów dotyczących nie uzgodnionej ceny.

3. Ministerstwo Obrony Narodowej przesyła wniosek w sprawie uzgodnienia ceny ministerstwu, któremu podlega odbiorca cywilny, w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia wykonawcy o nieuzgodnieniu ceny.

4. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca cywilny, może w ciągu 7 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić swoje zastrzeżenia co do ceny proponowanej przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

5. W razie niezgłoszenia przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca cywilny, w terminie określonym w ust. 4 zastrzeżeń lub zaakceptowania proponowanej ceny Ministerstwo Obrony Narodowej przesyła wykonawcy materiały w sprawie uzgodnienia ceny wraz z decyzją o ustaleniu ceny.

6. Do wydawania decyzji w imieniu Ministerstwa Obrony Narodowej w przypadkach określonych w ust. 1—5 upoważnia się dowódców rodzajów Sił Zbrojnych, szefów rodzajów wojsk (służb) oraz szefów instytucji centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej nadzorujących wykonawców, do których należy kierować wnioski i materiały w sprawach ustalenia ceny.

§ 11. W razie gdy porozumienie pomiędzy ministerstwami co do ustalenia ceny (§ 10) nie zostanie osiągnięte, cenę ustala Państwowa Komisja Cen, do której dowódcy (szefowie) wymienieni w § 10 ust. 6 kierują wnioski o ustalenie ceny wraz z całością materiałów.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministrowi Obrony Narodowej i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 29, poz. 281).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Marszałek Polski